

SLOVENEK

V Ljubljani, v soboto, 31. Januarja 1942-XX

KULTURNI OBZORNIK

Pogovor s pesnico Vido Taufer
ob priliki "Križevega pota"

Kakor smo že omenili, je za božič izšel pri Ljudski knjigarni *K r i ž e v p o t*, kateremu je pesniški tekst napisala pesnica Vida Tauferjeva, slike pa so povzete po odličnem baročnem slovenskem slikarju Fortunatu Bergantu iz 18. stol. Ter predstavljajo gotovo najlepši slovenski križev pot. Knjižica je lepo opremljena ter predstavlja vrednoto kot pesniško delo, še bolj pa kot dokument Slovenske religiozne likovne umetnosti. Ko sem zadnjič videl pesnico Vido Tauferjevo v Ljubljani, kako je stopala proti kolodvoru, da se odpelje v lepo Stično, v tisti kraj, kjer ta lepi križev pot visi na steni svetišča častiljive bazilike in kjer je dobila svoj navdih, sem jo toliko zaustavil, da sem jo poprosil za par besed o njenem delu. In v tistem kratkem času mi je razodela svoj odnos do križevca pota in vznik svojih verzov.

"Že kot otroka so me močno zanimala romanja slovenskega ljudstva na božja pota. Zlasti sem doživljala molitve ob postajah križevega pota, ki vodijo k premnogim cerkvicam v naših krajih. Hotela sem napisati slovenski križev pot. Po Paulu Claudelu je težko pisati križev pot. Poizkušala sem ga večkrat, pa mi ni uspelo. Toda odnehala nisem. Močno sem občutila zvoke naših starih nabožnih pesmi, ki jih poje ljudstvo ob božjem grobu. Njihovo lepoto in dih koralnega petja, ki ga pojo stiški menihi na velikonočni teden, sem poizkušala preliti v svoje delo. V tem je tudi njegova posebnost."

"Toda kljub veliki preprostosti verzov se mi zdi forma, v kateri ste napisali svoje stihe, skrajno virtuoza in sem tedaj napisal, da je podobna trnovemu vencu, ki se s končno rimo zvija v svoj začetek"

"Ta primera s trnjevim vencem se mi je zdela zelo primerna. Povem vam, da mi je prizadelo obilo truda. Podobnega dela se ne bi več lotila. Mnogi so mi ob njej marsikaj nasvetovali in mi s tem olajšali trud. Hrvatski pesnik Korner mi je to obliko že izprva odločno odsvetoval. Vztrajala sem kljub temu ob njej. Ni mi žal. Tesno je spojena z duhom naše stare nabožne pesmi in s koralnim petjem."

"Kako pa, da ste ravno ob Bergantovem križevem potu dobili svoj navdih, da ste njegovo občutje prelili v verze?"

"Povezanost moje pesnitve z Bergantovim križevim potom ni dosledna. Marsikje bo poznavalec našel vrzeli med podobami in besedilom. Res je, da nas je njegova lepota navduševala, toda ni bila edina. Črpala sem jo tudi drugod. Zlasti iz starih molitvenih knjižic. Zanimalo vas bo, da sem že od vsega začetka želela, da bi izšel Bergantov križev pot v foto-posnetkih z mojim besedilom. To se je po ovinkih tudi zgodilo in sem zelo vesela, da je ta lepa umetnina prišla zdaj v lepih reprodukcijah v roke širšega naroda."

Tedaj pa je čas tudi že potekel in nisva mogla govoriti še o marsičem, kar bi zanimalo bralce v zvezi s prvim pesniškim slovenskim križevim potom.

"Povzela sem ga iz naroda in rada bi ga dala nazaj med narodi" je še rekla ob slovesu in s tem najbolje označila smisel svojih religioznih stihov.

td.